

at der maa gives mig en fyldestgørende Opregnsning for den Uret, der saaledes er øvet mod mig.

Jeg er nu 50 Aar gammel, og skal jeg naa at faa fremsat i en nogenlunde tilfredsstillende Form nogle af Resultaterne af mit Livs Arbejde, er det paa Tide, at jeg faar begyndt. Men Arbejder af den Natur som mine faa ikke den Betydning, der maatte tilkomme dem, for de foreligger i et Verdenssprog og i denne Stikfælde, tilgængelige for enhver Videnskabsmand, have staaet deres Prøve. Derfor ønsker jeg at skrive mine Bøger paa Engelsk, hvad jeg kun kan gøre, naar jeg opholder mig i et engelsktalende Land. Og under Udarbejdelsen vil jeg ogsaa vanskeligt kunne undvære den stadige Afgang til British Museums Samlinger og fremfor alt til British Museums Bibliotek. Da jeg er betydelig forgældet og maa svare Renter og Uddrag, vil det være mig umuligt at leve i England, selv paa en meget beskedn Maade, under 4,000 Kr. om Aaret. Men naar jeg sammenligner mine videnskabelige Præstationer med, hvad de fleste Professorer have præsteret, har jeg vanskeligt ved at tænke mig, at det skulde være et ubestemt Ønske, for et saa begrænset Tidsrum som fem Aar at maatte opbevære en aarlig Understøttelse, der er betydeligt mindre, end hvad de fleste af disse Professorer for Livstid opbevære i aarlig Gage. Hvert eneste af mine Arbejder vil jo bringe nyt Syn og ny Opdagelser frem; og naar i hele den videnskabelige Verden ingen formaar at afkræfte mit Bevismateriale, vil mit Arbejde vække Opmærksomhed ikke alene for mig, men ogsaa for mit Fædreland, og gøre ikke alene mig, men ogsaa det danske Folk Ære."

Udvalget gør ingen Indstilling.

42. Fra fhv. menig P. S. Schmidt af Lønne om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 15de November 1894 af Folketingsmanden for Ribe Amts 1ste Valgkreds, S. Sørensen).

S sidst afvigte Rigsdagssamling forelaa et lignende Andragende, hvorom Udvalget ingen Indstilling gjorde. (Tillæg B. for 1893-94 Sp. 2123-24). Med Andragendet følger nylig indhentede anbefalende Erklæringer fra Sogneraad og Sognepræst samt en Lægeattest fra November 1894, hvorefter Muligheden for en Helbredelse ikke anses for udelukket, medens det er sandsynligt, at Lidelsen, der er en Nervelidelse, vil blive langvarig. Andrageren betoner stærkt, at han kun ønsker den ansøgte Hjælp, saa længe han er lidende og kun indtil han selv kan tjene sit Brød, samt henviser til, at de smaa Bør, hvorunder hans Fader, der er Amtsvejmand, lever, volde, at han ikke vedblivende kan ligge denne til Byrde.

Udvalget gør ingen Indstilling.

43. Fra Skagens Byraad om et rentefrit og i 20 Aar afdragsfrit Laan af Statskassen paa 960,000 Kr. til Anlæg af en Fiskerihavn ved Skagen. (Indbragt den 15de November 1894 af Folketingsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds, S. Madsen.)

S. Henhold til et i November 1885 af 396 Fiskere i Skagen indgivet Andragende blev det af det daværende Indenrigsministerium overdraget Vandbygningsingeniør D. Berg at undersøge og projektere en Havn ved Skagen. Af hans i December 1888 afgivne Betænkning og Overslag fremgik, at en Havn som projekteret, landfast og ført ud til 18 Fods Dybde, vilde kunne anlægges for 2,100,000 Kr. Dette Beløb syntes man imidlertid var for stort til denne Anvendelse, og Sagen blev da foreløbig stillet i Bero. Imidlertid udviklede Fiskeriforholdene sig saaledes, at et Havneanlæg ved Skagen blev en Nødvendighed for at drive et lønnende Fiskeri, idet Frederikshavn ligger for langt borte fra Fiskepladserne ved og uden for Skagen og desuden, efter at Fiskeriet i Kattegat er aftaget i høj Grad, ikke egner sig til Udgangspunkt for et Vinterfiskeri. For Tiden maa Fiskerne fra November til April, i hvilken Tid Fartøjerne oplægges benytte deres gamle Gangsmaade med aabne Baade fra Nordsiden af Skagen. Man fik da Havneingeniør Zahrtmann til at